

L'ENTREVISTA

PER: PERE MAGRIÀ I POU

A través d'una carta d'un subscriptor, i veí de Bescanó, en la que se'm criticava una entrevista que vaig dur a terme el passat mes de juny, on es parlava de MN. RAMON FREIXAS I MERCADER, aprofitava també per fer-me adonar que no tenia gens en compte la seva dedicació per Bescanó durant els anys que ell en fou Rector de la nostra parròquia, vaig pensar tot seguit en dedicar-me a portar a l'Entrevista, unes planes on parlés del Sr. EX-RECTOR DE BESCANÓ, EN RAMON FREIXAS I MERCADER, actualment Rector de Montagut.

Naturalment, em vaig traslladar a Montagut per fer-li una entrevista per tal que em parlés de la seva estança al poble i m'expliqués quelcom del Bescanó d'aquells anys que jo recordo poc, però que no m'atreveria a dir si no hagués fet d'escolà alguna vegada amb ell, o vaig entrar fix quan arriba el nostre actual. Sr. Rector. Una cosa sí tinc realment clara, que fou MN. RAMON, qui em va batejar.

Les paraules de l'entrevistat em deixaren fred des del primer moment, degut que em sorprengué el molt que n'està ell assabentat de les coses que succeixen al poble de Bescanó. És molta la gent que encara el recorda i el visita sovint. Em va dir molts de noms, inclús el d'un grup de jovent que tan sols fa dues setmanes l'anaren a veure.

Val a dir, abans de tot, que no em va ésser difícil localitzar-lo, ja que a la mateixa plaça on vaig aparcar per tal de preguntar per ell, aparagué per una catonada, i segons m'informà més tard, anava com quasi cada dia, a fer una petita excursió pels voltants de Montagut per tal d'estirar les cames i tornar a casa cap el tard. Si bé al primer moment no em va conèixer, més tard s'en recordà molt, i la seva emoció es feu palesa al saber el motiu de la meua potser inesperada visita.

Tot seguit vàrem anar junts a la Rectoria, on vaig saludar a la Sra. CARMETA que es va desfer amb elogis vers la gent i el poble de Bescanó, al qui recordava amb tot l'afecte, talment com si fós ahir que se'n va haver d'anar. Des del primer moment posà la cafetera al foc i vàrem prendre cafè i copa, al mateix temps que donàvem inici a una entrevista que es perllongà durant tres hores llargues, no sense haver-hi moments en què les llàgrimes apareixien a l'entorn dels ulls de MN. RAMON FREIXAS I MERCADER, RECTOR DE MONTAGUT I EX-RECTOR DE BESCANÓ.

— Tinc costum, Mn. Ramon, de demanar en la primera pregunta que faig als entrevistats, que em facin una petita explicació de com ha estat la seva vida fins aquest moment, concretament fins avui dissabte, dia 23 de febrer...

— No faltaria més. Mira, jo vaig néixer l'any 1904 el dia 4 de juliol, a Sant Esteve d'en Bas. Vaig estudiar al Seminari i en sortir-ne el primer lloc on vaig ésser destinat fou a Sant Salvador de Vianya, on vaig estar-hi any i mig; més tard, al meu poble, o sigui Sant Esteve d'en Bas, en plena República, l'any 1931. Després i fins l'any 1936

que esclatà la guerra, a Palafrugell, i per motiu de la guerra vaig restar amagat en dues masies de Sant Esteve. Un cop acabada la guerra em tocà MONTAGUT, fins l'any 1946 que em vaig traslladar a Bescanó, fins l'onze de novembre del 1956 que altre cop i per segona vegada a la vida, vaig tornar definitivament a Montagut.

— Li va saber greu haver de marxar de Bescanó llavors?

— A mi sí que em va saber greu abandonar Bescanó. Feia ja deu anys que hi era i vàrem fer aquell temps coses que costarien molt de fer ara. Per exemple, entre altres, vai lograr fer el campanar, posar-hi el rellotge, treure el Cementiri del lloc on estava, aixecar el Local Catequístic, obrir la volta de Can Mau, obrir també el carrer del costat del Local i d'altres que no recordo ara.

— Tinc entès que d'haver continuat vostè a Bescanó, ara no tindríem església nova. Que m'en diu d'això?

— NO, no la tindríeu. El projecte era el següent: El Dr. Cartanyà, llavors Bisbe de Girona, en el decurs d'una visita Pastoral, va dir-me què em semblava de reclamar a l'Ajuntament l'hort de la rectoria, que llavors era allà on hi havia el safareig. Jo li vaig dir que millor que no. Més tard optàrem amb l'Ajuntament per la compra de Can Sidrot i el seu pati per fer-hi una rectoria nova amb hortet incluit. Tot seguit feren el projecte d'engrandir l'església; més ben dit, dos projectes: un d'engrandir-la per davant, per el desmunt de la façana i allargar-la uns metres endavant, es parlà al mateix temps de comprar la casa de les Garrigues que hi havia davant i fet això quedaria una gran plaça enfront de l'església. Les Garrigues ja s'hi varen avenir a fer aquest

